

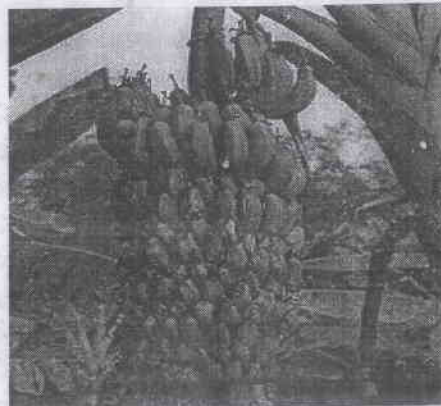
ଚକ୍ର (Crop Rotation) କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ରୋଗ ଦେଖାଦେଲେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ କାଟି ଅନ୍ୟତ୍ର ପୋତିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଅନ୍ୟସବୁ ଗଛମୂଳରେ ଖଲିଟର ପାଣିରେ ଖଗ୍ରାମ୍ ବାଉଁଶିନ୍ ମିଶାଇ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ପତ୍ରବାଗ ରୋଗ - ଜଳବାୟୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଆର୍ଦ୍ର ଓ ଉଷ୍ଣ ହେଲେ ଏ ରୋଗ ବିଶେଷଭାବେ ବ୍ୟାପେ । ଏହି ରୋଗ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ଗଛର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ହଳଦିଆ ପଡ଼ି ମରିଯାଏ । ଏହି ରୋଗର ଦମନ ପାଇଁ ବାଉଁଶିନ୍ ଏଗ୍ରାମ୍ + କ୍ୟାଲସିୟମ୍ ଏ ଗ୍ରାମ୍ ଏବଂ ୨ ମି.ଲି ଟିପଲ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଏମାମ୍ ବ୍ୟବଧାନରେ ସିଞ୍ଚନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

କାଣ୍ଡବିଛା ପୋକ - ପ୍ରାଧାରଣତଃ ଏହି ପୋକ ଏପ୍ରିଲରୁ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଗଛକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ । ଗଛ ମୂଳରେ ୨୦-୪୦ ଗ୍ରାମ୍ ପୁରାତନ ଗୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ଏହି ପୋକକୁ ଦମନ କରାଯାଇପାରେ ।

କନ୍ଦାପୋକ - ଏହି ପୋକ କନ୍ଦା ଏବଂ ତଳମୂଳରେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଏହାକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଗଛ ପିଛା ୨୦ ଗ୍ରାମ୍ ଫୋରେଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଅମଳ- ତେଜା କିମ୍ବଦନ୍ତ କଦଳୀ ୧୨ରୁ ୧୪ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ବାଙ୍ଗରା କିମ୍ବଦନ୍ତ କଦଳୀ ୯ ରୁ ୧୦ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଗଛରେ କାନ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ପେଶା ପୋଷଣକୃତ କଦଳୀ ଗଛ ୬ମାସରେ ଫୁଲ ଧରେ ଏବଂ ପରେ ୩ ମାସରେ ଫଳ ପାକଳ ହୁଏ । ପାଟିଲା କଦଳୀ କାଟିବାର ୧ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ଗଛରେ ପାଣି ମଜାଇବା ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଫଳ ୭୫ ଭାଗ ପାଟିଲା ପରେ ଗଛରୁ କାଟିଦେଇ ପତାଇବା ଉଚିତ୍ । ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଏକାଧରକେ ୩ବର୍ଷରୁ ବେଶାଦିନ କଦଳୀ ବଢ଼ିବା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ହୁଏ । ଉନ୍ନତ ପ୍ରଣାଳୀରେ କଦଳୀ ଚାଷ କଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୦,୦୦୦-୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ ମିଳିପାରିବ ।

କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଞ୍ଜାମ, ଭଞ୍ଜନଗର

କଦଳୀ ଚାଷ ଦ୍ଵାରା ମହିଳା ସଶକ୍ତି କରଣ

ଡଃ ଶ୍ରୀମତୀ ଗୀତାଞ୍ଜଳୀ ସୁହୁକି (SMS, Home Science)

ଶ୍ରୀ ସୁତରୁ କୁମାର ଶତପଥୀ (Prog. Co-ordinator)

କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଞ୍ଜାମ, ଭଞ୍ଜନଗର - ୭୬୧୧୨୭

ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ଆଜିକାଲି ଅନେକ ମହିଳା ଚାଷୀ କଦଳୀ ଚାଷକୁ ଏକ ଲାଭଜନକ ବ୍ୟବସାୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେଣି । କେତେକ ମହିଳା ଏକାକୀ ଏହାକୁ ଆପଣେଇବା ସ୍ଥଳେ ଆଉ କେତେକ ମହିଳା ସଂଘସଦସ୍ୟକ ଗୋଷ୍ଠୀର ସମୂହ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

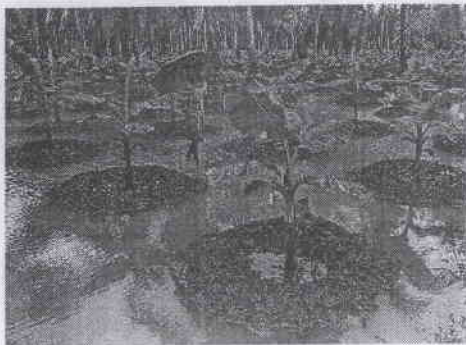
କଦଳୀ ଏକ ପୁଷ୍ଟିସାଉକ ଓ ସୁସ୍ବାଦୁ ଫଳ । ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିମାଣର ଶ୍ଵେତସାର, ଧାତବ ଲବଣ ଓ ଊର୍ଜାମିତ୍ ଥାଏ ଯାହାକି ଆମ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । କଦଳୀ ଗଛର ବହୁତ ଅଂଶ ଆମ ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗିଥାଏ । ଉନ୍ନତ ପ୍ରଣାଳୀରେ କଦଳୀଚାଷ କରି ପାରିଲେ ଆମେମାନେ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବା ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା - ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଆର୍ଦ୍ର ଓ ଉଷ୍ଣ ଜଳବାୟୁରେ କଦଳୀ ଚାଷରୁ ଭଲ ଉତ୍ପାଦନ ମିଳିଥାଏ । ଦୋରସା ପତ୍ରମାଟି, ଦୋରସା ମଗଜମାଟି କଦଳୀଚାଷ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ । ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ଓ ଶାରମାଟି ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୁଏ । ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ ମାଟିର ଅମ୍ଳତା ୫.୫ ରୁ ୭.୫ ଭିତରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

କିସମ - ତରକାରୀ କଦଳୀ ହିସାବରେ ବନ୍ତଳ, ବଡ଼ିଶା ବନ୍ତଳ, ଗଜ ବନ୍ତଳ ଏବଂ ପାଟିଲା କଦଳୀ ହିସାବରେ ତମ୍ବା, ପାଟକପୁରା, ରୋବଙ୍ଗା, କାବୁଲି ଏବଂ କି-୯ ପ୍ରଭୃତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହିସବୁ କିସମର ଚାରା, ପେଶିପୋଷଣ ପଦ୍ଧତିରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ବିକୃଷ୍ଟ କରାଯାଇଥାନ୍ତି ।

ବଂଶ ବିସ୍ତାର - କଦଳୀ ଚାଷ ପାଇଁ ଶିଙ୍ଗାପୁଆ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ଖଣ୍ଡାପରି ଏବଂ ପୁଆତି ତଳଥାକୁ ମୋଟାହୋଇ ଉପର ଆଡ଼କୁ ସରୁ ହୋଇଥାଏ । ଆଜିକାଲି ଆଧୁନିକ ପେଶିପୋଷଣ ପଦ୍ଧତିରେ ରୋଗ ଓ ପୋକ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ଥିବା ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଉନ୍ନତ କଦଳୀଚାରା ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ପାରୁଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳେ ।

କମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଚାରା ରୋପଣ - କମିରୁ ଘାସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଛଲତା ନଷ୍ଟ କରିଦେଇ ରୋବଙ୍ଗା ଓ କାବୁଲି କଦଳୀପାଇଁ ଏଫୁଟ ଫ ଏଫୁଟ ଦୂରତାରେ ଏବଂ ତମ୍ବା, ପାଟକପୁରା ପ୍ରଭୃତି ପାଇଁ ୮ଫୁଟ ଫ ୮ଫୁଟ ଦୂରତାରେ ୨ ଫୁଟ ଫ ୨ଫୁଟ ୨ଫୁଟ ଆକାରରେ ଗାତ ଖୋଳି ସେହିଗାତକୁ ଉଲ୍ଲଭାବରେ ଖରାରେ ଗୁଣାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଗାତରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଗୋବର ଖତ ସହିତ

୨୦-୪୦ ଗ୍ରାମ୍ ପୁରାତନ୍ ମିଶାଇ ଗାତକୁ ସମତଳ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ସାଧାରଣତଃ ତମ୍ବା, ପାଟକପୁରା ଓ ବନ୍ତଳ ଇତ୍ୟାଦି ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ଲଗାଯାଏ । ବର୍ଷକରେ କଦଳୀ ଅମଳ ହେଉଥିବାରୁ କାବୁଲି ଓ ରୋବଙ୍ଗା କଦଳୀକୁ କାର୍ତ୍ତିକମାସରୁ ମାଘ ଓ ଫଗୁଣ ମଧ୍ୟରେ ଲଗାଯାଇପାରିବ । ପେଶିପୋଷଣ ପଦ୍ଧତିରେ ଉତ୍ପାଦିତ କଦଳୀଚାରା କଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଖରାଦିନକୁ ଛାତି ବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ସବୁ ସମୟରେ ଲଗାଯାଇପାରିବ ।

ସାର ପ୍ରୟୋଗ - ଭଲ ଅମଳ ପାଇଁ ଗଛ ପ୍ରତି ୩୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ଯବଶାରଦାନ, ୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ଫସଫରସ୍ ଏବଂ ୩୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ପଟାସ୍ ଜାତୀୟ ସାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ସମସ୍ତ ଫସଫରସ୍ ଜାତୀୟ ସାର ଗଛ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ । ଯବଶାରଜାନ ସାରକୁ ୩ଭାଗ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗକୁ ଗଛ ଲଗାଇବାର ୨ମାସ, ୪ମାସ ଓ ୬ ମାସରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । ପଟାସ୍ ଜାତୀୟ ସାରକୁ ଦୁଇଭାଗ କରି ଗଛ ଲଗାଇବାର ୨ମାସରେ ଥରେ

ଏବଂ ୬ମାସରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ସାରର ଅନୁପାତକୁ ଦେଖି ହିସାବ କରି ବିଭିନ୍ନ ସାରର ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ପେଶିପୋଷଣ କଦଳୀ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ପରିମାଣଠାରୁ ୨୦ଭାଗ ଅଧିକ ସାର ଦେଲେ ଭଲ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ଗଛର ସୁଳରୁ ଏଫୁଟ ଛାଡ଼ି ଏଭଣ୍ଡ ଓସାରରେ ମାଟି ହାଣି ସେଥିରେ ସାର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ସାର ଦେବାପରେ ଦରକାର ଅନୁଯାୟୀ ପାଣି ମଡ଼ାଇବା ଉଚିତ୍ ।

ଅନ୍ତଃଚାଷ - କଦଳୀଗଛ ଲଗାଇବାର ପ୍ରଥମ ୧ମାସ ମଧ୍ୟରେ କମିରେ ଥିବା ଖାଲିସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଶାଗ, ଧନିଆ, ମୁଳା, ଗାଜର, ଲଙ୍କା, ଗେଣୁ ଓ ରଜନୀଗନ୍ଧା ଇତ୍ୟାଦି ଫସଲ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । ସେପେଟା, ନଡ଼ିଆ, ଗୁଆ, ପିତୁଳି ଓ ଲେମ୍ବୁ ବଗିଚାରେ ପୂରକ ଫସଲ ହିସାବରେ କଦଳୀ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସହ - ଗଛମୂଳରୁ ପୁଆ ବାହାରିଲେ, ଗୋଟିଏ ଭଲପୁଆ ରଖି ଅନ୍ୟସବୁ ପୁଆକୁ ମୂଳରୁ କାଟି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । ଗଛକୁ ସିଧା ରଖିବା ପାଇଁ କାଠ କିମ୍ବା ବାଉଁଶର ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଗାତଦିନେ ୧୦ ଦିନରେ ଥରେ ଓ ଖରାଦିନେ ୫ଦିନରେ ଥରେ କଦଳୀ ବଗିଚାରେ ପାଣି ଦେବା ଉଚିତ୍ । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗଛମୂଳେ ଅଧିକ ପାଣି ଜମି ରହିବାକୁ ଦେବା ଅନୁଚିତ୍ । କଦଳୀକାନ୍ଥ ପଡ଼ିସାରିବା ପରେ ଶେଷ କଦଳୀ ଫେଣାଠାରୁ ତଳ ଆଡ଼କୁ ୫ ସେ.ମି ଛାଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଗଛ ଲଗାଇବାର ୪ମାସ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୩ମାସ ଅନ୍ତରରେ ଥରେ ବାଉଁଶଦ ଔଷଧକୁ ପକାଇଲେ କୌଣସି ରୋଗ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନଥାଏ । ୧୦ ଲିଟର ପାଣିରେ ୧୦ଗ୍ରାମ୍ ବାଉଁଶିନ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ରୋଗ ଓ ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ -

ଖାର୍ଜୁଳା ରୋଗ - ପାଟକପୁରା ଗଛପାଇଁ ଏହା ସବୁଠାରୁ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗ । ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ଜାଗାରେ ଏହି ରୋଗ ବେଶୀମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟାପେ । ଏହି ରୋଗ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଏ, କାଷ୍ଠ ଫାଟିଯାଏ ଏବଂ ଗଛମୂଳରେ ବହୁତ ପୁଆ ବାହାରେ । ଏହି ରୋଗର ନିରାକରଣ ସରୁପ ଗଛ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଗଛର ମୂଳକୁ ୦.୨% ବାଉଁଶିନ୍ ମିଶ୍ରଣରେ ଅଧଘଷ୍ଟାଏ ବୁଡ଼ାଇ ରଖି ଗଛ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ରୋଗକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଫସଲ